

[Fogh Rasmussen]

get op i de seneste årtier. Man har troet, at menneskers sociale problemer kunne løses alene ved at ansætte flere professionelle behandlere. Man glemte behovet for personligt ansvar og selvaktivitet. Man har troet, at menneskers økonomiske problemer kunne løses ved at stille såkaldte gratisydelse til rådighed fra samfundet. Man glemte behovet for omkostningsbevidsthed, og at også gratisydelse skal betales. Man har troet, at opgaver i samfundet skulle løses ved at vedtage love, opbygge offentlige direktorater, styrelser, institutioner og forstærke statsmagtens kontrol med borgere og virksomheder. Man glemte behovet for den enkeltes personlige engagement. Man glemte behovet for lokal selvbestemmelse. Resultatet, vi har i dag, er blevet en social stat med centralistiske forsorgsstrukturer, som truer med at klientgøre store dele af befolkningen.

Venstre ønsker en offensiv indsats for at give velfærdsstaten nyt liv og et mere menneskeligt ansigt. Vi skal lære, at institutioner og sagsbehandlere aldrig kan blive en erstatning for den nødvendige menneskelige kontakt. Vi skal lære at satse mere på den lokale, frivillige og private indsats i det sociale arbejde. Vi skal lære at blive mere omkostningsbevidste over for offentlige ydelser. Vi skal lære, at den, der har retten til at disponere over offentlige midler, også i højere grad skal pålægges et økonomisk ansvar for at skaffe midlerne til at finansiere aktiviteten. Vi skal lære, at der for den enkelte offentlige styrelse og den enkelte ansatte skal være en økonomisk tilskyndelse til at holde hus med penge og anvende nye og bedre opgaveløsninger. Og vi skal lære at udnytte det offentlige ressourcer bedre ved at lade private virksomheder udføre offentlige funktioner og ved at lade offentlige institutioner samarbejde med private.

Venstre er meget tilfreds med, at regeringen nu lægger op til en gennemgribende modernisering af den offentlige sektor. Vore ønsker om fornyelse er udsprunget af en positiv holdning til den offentlige sektor. Det er ikke en jagt på offentligt ansatte. Det er tværtimod et spørgsmål om at forenkle arbejdsgange, give de ansatte større frihed, men samtidig pålægge dem et større ansvar. Vi ønsker at bevare et godt velfærdssystem, men det har vi kun råd til, hvis vi tvinger os selv til at prioritere og få mest muligt ud af

de knappe ressourcer. Derfor er det nødvendigt med en modernisering af den offentlige sektor, så den kan levere den bedst mulige service for den lavest mulige omkostning, og så den smidigt kan tilpasse sig fremtidens skiftende vilkår og behov.

Steen Folke (VS):

Midt i al dagsordenshurlumhejen vil jeg prøve, om det er muligt at skabe ørenlyd for et indlæg om en sag af vital betydning.

Den i særklasse vigtigste sag, som folketinget skal tage endelig stilling til i dette efterår, fik 6 linjer ud af åbningstalens endeløse 23 sider. Jeg tænker naturligvis på sagen om opstilling af NATOs 572 nye atomraketter. Statsministeren sagde herom:

»Regeringens grundlag i denne sag er Danmarks tilslutning til dobbeltbeslutningen og den dagsorden, der blev vedtaget i folketinget den 26. maj i år«.

Lederskribenter ved en række dagblade og ledende socialdemokrater og radikale, heriblandt hr. Svend Auken i dag, synes, at det er opsigtsvækkende, at statsministeren nævnte dagsordenen af 26. maj d.å. som en del af regeringens grundlag i denne sag. Det synes jeg aldeles ikke. Det er regeringen jo pisket til, hvis den ikke vil gå af, og regeringen har demonstreret, at den sagtens kan leve med formelt at have opfyldt denne dagsorden og samtidig reelt modarbejde den alt, hvad remmer og tøj kan holde.

I begyndelsen af juni fremlagde regeringen pligtsskyldigst dagsordenen på ministerråds-møderne i NATO, men siden har den ikke rørt en finger for at følge dagsordenen op, og især på det seneste har den direkte modarbejdet den. Dermed har regeringen bragt sig i en uholdbar situation.

Det er en ærlig sag, at regeringen er modstander af den dagsorden, som socialdemokratiet, de radikale, SF og VS vedtog, og hvis vigtigste punkt er kravet om en forlængelse af forhandlingerne i Genève mellem USA og Sovjetunionen, uden at der bliver opstillet nye atomraketter. Men regeringen valgte at blive siddende i stedet for at udskrive valg, hvad der havde været naturligt. Sådan som den danske grundlov er indrettet, er det derefter regeringens pligt loyalt at administrere det, som et flertal i folketinget har vedtaget. Og her er det ikke nok som i åbningstalen at